

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباراد
بین بوم و بر زنده یک تن مباراد
همه سر به سر تن په کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

البي - فرهنگي

شعر از عشقري
فرستنده: محمود شاداب
۲۰۱۹ جولای ۱۶

[عيادت بيما[- ۲]

ای بتِ مه لقای شیرینم   به خدا بُرده ای دل و دینم
سوی در روز هاست می بینم   انتظار تو تا به گی شینم
                        به عیادت بیا که بیمارم
اشک حسرت ز دیده میمارم
                        به لب من رسید جان من   زار شد جسم ناتوان من
نامی ماندست از نشان من   توئی هم روح و هم روان من
                        به عیادت بیا که بیمارم
اشک حسرت ز دیده میمارم
پای گو تا بَرَد لب جویم   روی با آب دیده می شویم
نیست کس خود به خود سخن گویم   بوریائی ست زیر پهلویم
                        به عیادت بیا که بیمارم
اشک حسرت ز دیده میمارم
من ندارم قرین و دل سوزی   پرسشم را نکرد کس روزی
قسمتم نیست روز فیروزی   نیست بر مرگ من کفن دوزی
                        به عیادت بیا که بیمارم
اشک حسرت ز دیده میمارم
باری بنمای روی نیکویت   تا بیینم به چشم دل سویت
سر من را بنه به زانویت   جان دهم زیر تیغ ابرویت
                        به عیادت بیا که بیمارم
اشک حسرت ز دیده میمارم

به تو من آشنای دیرینم   بهتر هستی ز جان شیرینم
خبر هستی ز کیش و آنیم   رحم بنمای بگذر از کینم
به عیادت بیا که بیمارم
اشک حسرت ز دیده میبارم

چون مسافر درین دیار توام   زنده از نکهت بهار توام
سبب عزت و افتخار توام   به خدا جان من، به کار توام
به عیادت بیا که بیمارم
اشک حسرت ز دیده میبارم

ریخت بر روی خاک برگ و برم   آتش عشق سوخت خشک و ترم
گل زد از داغ پاره جگرم   ناله دارم توگوئی نوحه گرم
به عیادت بیا که بیمارم
اشک حسرت ز دیده میبارم

سر من درد می کند بسیار   پای من رفته است از رفتار
گشته ام همچو صورت دیوار   بی تو هستم ز زندگی بیزار
به عیادت بیا که بیمارم
اشک حسرت ز دیده میبارم

گمشده پیش تو لیاقت من   شسته ای دست از رفاقت من
گر چه میرنجی از شکایت من   طاق گردیده است طاقت من
به عیادت بیا که بیمارم
اشک حسرت ز دیده میبارم

گر نیائی تو، چیست معنوی   یا که بر حسن خویش مغوروی
من به غم سوختم تو مسوروی   چه بود حاصلت از این دوری
به عیادت بیا که بیمارم
اشک حسرت ز دیده میبارم

ادامه دارد